

חינוך

הפגות

ההפש

התלמידים נסעו להפגין

נגד ריכוזי חופשיהביטוי

והמורים חיפשו את המסיתים

„אל תוציאו את הדמוקרטיה אל מחוץ לכותלי ביתהספר...“ מנהלים טעיתם: 1984 זה רק בעוד 8 שנים! ועקו הכרזות הגדולות והצבעוניות שהניפו מאתיים בני נוער, תכונותם ותכונותיהם, מבתי ספר ברחבי הארץ, אשר התאספו בשבוע שעבר מול מישכן הכנסת בירושלים, לי עצרתמחאה שאירגן ועדההתלמידים הי אוטונומי הארצי.

„באנו למחות נגד השעיית תלמידים מבתיספר תכונות, בגלל השמעת דעות,“ הסביר צביקה גולדברג, מארגןההפגנות מת חיל, תלמיד הכיתה השביעית האקדמיה לי נוער, תכונותם ותכונותיהם, מבתי ספר ברחבי הארץ, אשר התאספו בשבוע שעבר מול מישכן הכנסת בירושלים, לי עצרתמחאה שאירגן ועדההתלמידים הי אוטונומי הארצי.

הרקע להפגנת התלמידים מול מישכן הכנסת היה השעיית שלושה תלמידים מ תיכון עירוני בתל-אביב, בגלל מאמרים שנכתבו בעלון ביתהספר (העולם הזה 2020 ו-2021) שלושה תלמידים אחרים, שהושעו מביתהספר התיכון בלין ברמת גן בגלל הוצאת עלון, שלא במסגרת בית הספר, בשם חננע ודעת, עלון זה הוגדר על-ידי המועצה הפדגוגית של ביתהספר כ„חומר פורנוגרפי“ (העולם הזה 2015).

„המקרים בלין ובעירונית ה“, סיפר אליהו קאופמן, תלמיד התיכון המקיף בי רמלה ומראשי המפגינים, „הם רק המקרים הקיצוניים ביותר. בבתיהספר התיכונים מדכאים את התלמידים. כופים עלינו דיי עות מסוימות, ומחנכים אותנו במגמתיות. חושבים להפוך אותנו לאזרחים מועילים.“

„חינוך שווה לתחת!“ להפגנה ול-

עם משה נוביץ, ארנון כרמי ויואב פלטינקי, שהושעו מלימודיהם בגלל חננע ודעת. סגןהמנהל, מנחם מגן, קרע את הכרזות שניתלו מחוץ לשטח ביתהספר. יום לפני ההפגנה הוא עבר בין הכיתות, והזהיר את התלמידים לבל ישתתפו בה. ביום ההפגנה הוא עמד ליד האוטובוסים שהסיעו את המשתתפים לירושלים, ורשם את שמות התלמידים שעלו לאוטובוס. כשנשאל מדוע הוא עושה את זה, השיב: „אני רוצה למצוא את המסית.“

תלמידים אחרים מבתיספר באיזור תל-אביב, סיפרו, כי מורים קבעו מיבחי-פתע, שלא תוכננו מראש, ליום שלמחרת השבוי תה, „הם קיוו בכך, ובמידה מסוימת גם הצליחו, לגרום לתלמידים שהתכוננו לבוא להפגנה יישארו בבית.“ — סיפר אחד התלמידים.

אבל בכל-זאת, בשעה חמש אחרהצהרי יים ביום השלישי שעבר, הגיעו אלה שבאמת איכפת להם. הכרזות ועקו: „הי חינוך בארץ שווה לתחת!“ „אני חושב, משמע אני קיים!“ שוקי קרא קטע של לני ברוס: „מהי פורנוגרפיה?“ ושאל שאלה זו בקשר עם השעיית תלמידי בלין, שכתבו חוברת „פורנוגרפיה“ כביכול. היה גם מי מבין הדוברים, שצעק בקול רם ש תוד רמקולייד: „אנחנו כאן מן הימין ועד לשמאל למען תלמידים נגד ציד-מכשפות על הבעת-דיעות!“

„מירחמה בנגע האדישות.“ אחר-כך קרא גם שיר של נתן אלתרמן, והי תלמידה אסתר מיצנמכר, מביתהספר תלמה ילין בתל-אביב צעקה, לקול מחיי אות-הכפיים של חבריה: „אנחנו מזדהים עם התלמידי הגדה במאבק למען חופשי!“ והיא לא התכוננה רק לחופש הגדול הי ממשמש-שובא, שבו מתכוננים ראשי ועד התלמידים-הארצי הקדיש הרבה יותר מ זמנם ל„מלחמה בנגע האדישות שמאיים להרוס גם את תלמידי התיכון, שמשקיעים את ראשיהם רק בלימודים.“

מובן שהיו שם כל מושעי עירונית הי ובלין. עידו דאורב, המושעה מעירוני הי סיפר, כי מאבקם של המושעים, בעזרת ועדההתלמידים-הארצי, כבר נושא פירות.

עידו, יחד עם חברו דני גבירץ, שהושעה עימו בגלל מאמריהם בעלון ביתהספר הוזמנו לשיחה אצל היועץ-המישפטי של משרדהחינוך, גם ועדההחינוך של הי כנסת ביקשה מהם להוסיף לפנייה, ולשי טוח את טענותיהם נגד ביתהספר ונגד מערכתהחינוך בכלל.

הפגנת התלמידים מול הכנסת, לא יהיה שינוי מיידי.

„אבל אנחנו לא מאמינים שזה יעזור לא יהיה שינוי דראסטי ומיידי, אבל אולי העניינים יתחילו לזוז, ואם מעט עזרנו בכך, גם זו לטובה וזה שרוננו,“ הם אומרים בשולי כריהדשא ניצבו כמה אנשי מבוגרים, שלא נראו שייכים ביותר ל הפגנה הצעירה הזו. היו אלה כמה מורי ירושלמיים, שבאו להביע בשקט, הרחק מ המצלמות, את הזדהותם עם מאבק התל מידים. „אני מקווה שמתר לא יורג אותנו מביתהספר,“ אמר אחד המורי בחיוך אירוני.

עצרת המחאה הגיעו תלמידים מתיכוןחדש, שסיפרו כי למרות שבית-סיפרם נרשם ל„ליברלי, יחסית לבתיספר תכונות אחרים בתל-אביב,“ לא פעם מוזהר תלמיד, לבל ישמע בפומבי דיעות „אשר משום מה נקבע שהן חריגות, ואינן מקובלות על מנהלי מערכת החינוך.“

תלמידי בלין הגיעו להפגנה, לדיבריהם, למרות שקיים רבים שהעמידו בפניהם בביתהספר. סיפר ישר, תלמיד בלין: „יום לפני ההפגנה תלינו כרזות שקראו לתלמידים להגיע להפגנה, לאות הודהות

קוסטה-ריקה. ההוצאות תפחו, והמשקיעים קיבלו מדיפעם מברקי „הצילו“ מקליינמן, שנשאר תקוע בלי פרוטה, כל פעם במקום אחר.

מעפילהבשר המקומי דרש מיכתיב אשראי כדי לשלוח את הבשר השחוט, ומשזה בושש להגיע, קיבל ציקים בחתימת קליינמן, של בנק בפנאמה. העיתונות של קוסטה-ריקה מלאה מאמרים על הישראלים הגואלים ממסגר הבשר, והכל נראה צולח ומבטיח.

אוגייה ראשונה הועמסה במיטען-בשר ונשלחה למיאמי, ועימה קליינמן. שריד נשאר בקוסטה-ריקה, ומשחלפו הימים ולא הגיעה כל ידיעה, נסע למיאמי ושם גילה כי כל עיסקת הבשר היא בלוף אחד גדול, לקליינמן לא היה היתר-ייבוא, לא היתר-לשליח ולא הסכם כלשהו עם יבואן מקומי. שריד נאלץ להורות למכור את הבשר בכל מחיר, לחזור לקוסטה-ריקה ולשלוח את הצוות שנשאר ללא מזון חזרה לישראל, ללא שכר. הוא גם שלח את חשבונות המלון של קליינמן, פיצה את הטוענות לי נישואין עימו, שלחן חזרה לארצותיהן וחיסל את עיסקי מיטקס. הפסדם של הממ קיעים שפוחו על-ידי מיטקס, לדיברי שריד, הוא למעלה מ-100 אלף דולר. בעל הי מיפעל המקומי לעיבוד בשר, ששחט את הבשר עבור קליינמן, מכאל רודריגו, מעי ריך את הפסדיו ברבע-מיליון דולר.

הוכשלו על-ידי אנשי משרדהמיסחר-והתעשייה, שלא רצו לשלם את המחיר הגבוה המורת הבשר.

באותה עת שחט כברזיל בקר, עבור קונים ישראליים, שוחט בשם אלעזר קלייני מן. בכל פעם שהעביר קליינמן את סכני השחיטה על צווארי הפרות כברזיל, היה מהרהר ברווחיהם של היבואנים. יום אחד גמר אומר בליבו לחדול להיות שוחט, ולהפוך יבואן בעצמו. אחרי הכל, זה שנים רבות שהוא וכל בנימישפחתו עוסקים ב שחיטה, בכל רחבי העולם. הוא רואה כיצד האחרים מרמים את ממשלת ישראל, ויכול לעשות זאת בדיוק כמוהם. קליינמן התקשר עם יהודים מקומיים, המשמשים כנציגי מיפעל מכתשים כברזיל, שיכנעם להשתתף בייבוא בשר לישראל. יבואני הכימיקלים הסכימו מיד, שכן שיעור הי רווח בעיסקי הבשר מן המפורסמות הוא.

בילוי בקאזינו

במקום בעבודה

אותה תקופה ישב בסאן-פאולו ישראלי בשם יעקוב שריד, לשעבר וילק. שריד היה מנהל לישכתו של שרהמיסחר-והתעשייה, ולאחר-מכן התמנה כנציג מיס-חרי באמריקה המרכזית. מן המימושבו ב פנאמה. אחר-כך התמנה על-ידי קונצרן

חברה פנאמית

תעודת-מניה בחברת מיטקס, שנרשמה כחברה פנאמית. נשיא החברה הוא יעקוב שריד, לשעבר ניספח-כלכלי בארצות אמריקה המרכזית. סגן-הנשיא והגיבור הוא אלעזר קליינמן, שוחט מבני-ברק. החברה נרשמה בלי אישור האוצר של ישראל, גם קליינמן וגם שריד גרים בישראל.

הכל היה

בלתי-חוקי

הסכם שערכו עם רודריגו יש סעיף ישראלי המבטיח להם עמלה קבועה על מכירות הבשר לישראל, כחלק ממה שיקבל רודריגו מממשלת ישראל עבור הבשר (ממשלת ישראל היא הקונה הבינלעדית של הבשר). עמלה זו היא, כמובן, בלתי חוקית, אולם רבים נוהגים כך ומשאירים לעצמם חלק מן הרווחים בצורה בלתי חוקית בחו"ל. העמלה היתה צריכה להיות מועברת לחברת מיטקס, לחשבונה בבנק שווייצרי.

רישום מיטקס הוא, כמובן, בלתי-חוקי, שכן לא קיבל את אישורו של המפקח על מטבע-זר באוצר. יעקוב שריד אישר קליינמן ושריד — שניהם אזרחים ישראליים היושבים דרך-קבע בחו"ל, הם בלתי חוקיים ונהלו מטבע-זר ללא אישור חוקי. הפרשה הגיעה לידיעת ריך מפני שי נכשלה, וגרמה הפסדים כבדים בקוסטה-ריקה. הדיה התפשטו ברחבי ישראל, וגרמו לחוסר כל רצון למכור בשר לישראל, שי נציגיה התגלו כנוכלים. יעקוב שריד אישר את כל העובדות, אך טען כי היה נציג של בעליהן מכרזיל. קליינמן טירב לדבר, מי יודע כמה עיסקת כאלה קיימות עד היום, ולא ייודע עליון לעולם כל עוד כל השותפים שבעיריצון.

כלל כנציג חברתי-ייצוא שלה ישראלקס, שניסתה לייבא בשר לישראל. קליינמן שיכנע גם את שריד בכדאיות עיסקה, וי שריד הכניס לעסק יהודי מקומי עשיר, ששם מאה אלף דולר על השולחן ומינה את שריד כנציגו.

אחרי שהיו לקליינמן המשקיעים, היה עליו להשיג את הבשר. הוא שמע מיבואני הבשר, כי קוסטה-ריקה רוצה למכור בשר לישראל, טס לשם ושכר סוויטה בשרתון המקומי. הוא התקשר עם השוחט המקומי ברון כסטר, יהודי אמיד ביותר ומנכבדי הקהילה, שעזר לו למצוא מיפעלי-בשר שחשמו לבצע עבורו שחיטה כשרה, כי נדרש בישראל.

עתה היו לקליינמן גם ראשיהבקר, הי דרושים, ולא נותר לו אלא ארגן את העסק. קליינמן ושריד רשמו בפנאמה חבי רה, שבה שימש שריד נשיא וקליינמן מנהל וגיובר. החברה נקראה מיטקס. מי טקס פתחה חשבון בבנק שווייצרי ובבנק ב פנאמה. החלה לשלח ציקים למיפעלי הי בשר בקוסטה-ריקה, כדי שיחלו בשחיטה ובאריזה של הבשר, כיוון שהתעוררו קשיים לגבי השגת רישון-ייבוא של הבשר לישראל. החליטו השותפים למכור בינתיים את הבשר הכשר באמריקה.